

SALESIANS A LLEIDA:

25 anys de la Casa Don Bosco

Entrevista a la Sra. Pilar Lance directora de la Casa, i al Sr. Joan Valls, el seu president

Vint-i-cinc anys de vida de la Casa Don Bosco és una fita important... Abans de tot, presenteu-nos a Joan Bosco.

Sant Joan Bosco va ser un sacerdot que va revolucionar els seus coetanis, fent una aposta sincera pels joves més desfavorits de la societat de Torí, en plena Revolució Industrial. Va ser per a ells un Pare, un Mestre i un Amic que, des del joc i l'alegria, els educà en un ofici i en la fe cristiana, deixant-los ser joves. El seu lema era: «Sigueu bons cristians i honorats ciutadans.»

La seva pedagogia es considerava molt avançada...

Sí, i avui encara és actual! Els eixos principals són l'alegria i el treball, amb i des dels joves. Es tracta d'acollir-los incondicionalment, sense jutjar-los, cercant el millor de cadascú, estimant-los i fent-los sentir estimats. Això, en pedagogia, s'anomena «Sistema Preventiu».

Quan i com va néixer a Lleida la Casa Don Bosco?

El 8 de febrer de 1988. Arrel del tancament del projecte de les Llars Mundet de Barcelona, els Salesians van creure que havien d'obrir una Casa d'acollida per als joves més desfavorits, i escullen la Comunitat Jove de Lleida.

Quins són els vostres objectius?

Acollir i educar els joves tutelats i extutelats, a partir dels 14 anys, que vulguin i puguin iniciar un procés de creixement i maduració encarat a millorar la seva autonomia i, en molts casos, la seva emancipació fora del nucli familiar, arribada la seva majoria d'edat.

De quina manera ho dueu a terme?

Mitjançant l'atenció educativa dins de la Casa, l'espai on els joves viuen i inicien el seu procés de creixement i aprenentatge. Malgrat no som la seva família, procurem que hi hagi un ambient el més semblant a ella. S'estableixen normes de convivència, basades en el respecte mutu, la coherència i la llibertat.

Quin és el paper dels pares salesians i dels seglars en aquesta Casa?

El paper dels Salesians ha estat vital. Sense la seva dedicació generosa, empena i estimació al projecte no haguéssim arribat fins aquí. El projecte ha passat d'estar únicament supervisat i guiat per ells a ser compartit amb laics, professionals i col·laboradors.

Els vostres principals reptes?

Els mateixos joves. Pel fet de ser tutelats, sovint arriben força cansats de la seva situació, amb poques esperances de sortir-se'n i amb molts obstacles per vèncer.

Quin balanç feu d'aquests 25 anys?

El balanç només pot ser positiu: treballar pels i amb els joves sempre és una aposta segura pel futur.

Missatge final que ens deixeu?

A diferència del que es creu, els nostres joves estan preparats per assumir molts reptes. La seva història de vida els ha fet forts, desenvolupant resiliència, aquella capacitat per fer front a les adversitats de la vida. Però, no els podem deixar sols! Què fem per ells?

Mn. Carles Sanmartín

AJUDANT A VIURE

Deixem lo dol!

Al'Església que vaig servir abans de venir a Lleida hi havia —encara hi ha— la tradició de cantar per Pasqua rondalles amb aquest títol tan engrescador: «Deixem lo dol». És a dir, fem festa i agraïm el misteri central de la nostra fe, la Pasqua cristiana. Celebrem el pas de Jesús de mort a vida, l'anyell immolat en la creu que ens allibera de la mort i ens comunica la seva vida per la resurrecció.

Jesucrist és viu i ha passat a una nova forma d'existència. Ha estat constituït «Senyor». Ha entrat definitivament en l'esfera de l'Esperit i viu per al Pare, com a Cap de la nova humanitat, «primogèniet d'entre els morts». L'Església sencera, la comunitat dels seus seguidors, estem cridats a fer-lo present i a ser-ne signe clar per als altres («jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi dels temps»), mirant el món amb ulls de ressuscitats, descobrint en nosaltres i en el món les llavors d'aquesta vida nova de Jesús.

Aquests dies de Setmana Santa repeteixo a la pregària aquelles paraules del Salm: «Com podria retornar al Senyor tot el bé que m'ha fet?... alçaré el calze per celebrar la salvació. Compliré les meves promences, ho faré davant el poble». Crec que aquest «alçaré el calze de la salvació» ens remet a tots els cristians a treure de l'Eucaristia la força necessària per al testimoni evangèlic, refermant la nostra adhesió a l'Evangeli i revitalitzant el nostre sentit de pertinença a la comunitat eclesial, la qual —tot i que «sempre cal reformar-la»— és fruit de la resurrecció de Jesús i ha fet arribar a molts de cors el do del seu Esperit.

Aprofundim i redescobrim amb força el sentit del Misteri eucarístic. En el Sopar Pasqual, Jesús va fer un gest extraordinari: partint el pa per menjar va assenyalar el seu propi cos lliurat, i donant a compartir la copa de vi, la seva sang vessada. En aquest gest de lliurament que Ell ens va manar repetir com a «memorial» seu, l'Església va veure sempre el ritu que va anomenar Eucaristia. Acceptar (menjant i bevent) el do que Jesús ha fet de si mateix significa fer nostra la seva vida de servei, de donació, d'oferta de dignitat per a tots. I com Jesús, amb la seva mort i resurrecció, ha sortit de l'esfera de la nostra experiència sensible, és l'Eucaristia la que ens insereix en l'ofrena que Jesús fa de si mateix i, a la vegada, és el pont que ens connecta a Ell, viu en la glòria del Pare: d'aquesta manera la nostra petita vida «passa» a formar part de la història de la salvació.

Per això, DEIXEM LO DOL. No ignorem els problemes i patiments —la majoria ben injustos—, però creiem que el camí de la vida està obert per sempre i res no el podrà tancar. Donem a tothom ànims per viure, il·lusió per mirar endavant, goig profund. I fem-ho de la mà de la Mare del Ressuscitat, la «Plena de Gràcia», que va estar al peu de la Creu i després va esperar l'Esperit junt amb la comunitat. Repetim l'antífona de Pasqua: «Regina coeli laetare», alegreu-vos Reina del cel, alegreu-vos, perquè el Senyor ha ressuscitat de debò com havia dit. Santa Maria de Pasqua, pregueu per nosaltres.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

GEMMA BAS

Jo Crec

Jo Crec és un documental en 3D —produït per Global 3D Solutions— que tracta sobre el Credo i les raons que fonamenten la fe de les persones. El seu objectiu «és absolutament evangelitzador: Jo Crec mostra la bellesa de la fe i convida l'espectador a la trobada personal amb Jesucrist», afirma Gemma Bas, responsable de fotografia del film, dividit en tres capítols de 20 minuts (www.jocrec.net).

Per què us plantegeu el Jo Crec?
Jo Crec neix el gener de 2012, en ple anunci del Sant Pare de l'Any de la Fe, en què demana als cristians donar a conèixer el nostre Credo i la bellesa de la nostra fe. Havíem muntat una productora 3D i la combinació era providencial: la millor tecnologia per al millor missatge! El 3D capta molt més l'atenció de l'espectador, es reté millor en la memòria i provoca un impacte emocional molt superior a les imatges de sempre.

Com està presentat?

El Credo és la columna argumental. Són tres capítols: «Creure en Déu Pare», «Creure en Jesucrist» i «Creure en l'Esperit Sant». Està pensat per interpel·lar sobre els grans temes: el sentit de la vida, el de la llibertat, el de l'amor i el patiment, el del mal i el de la mort, i a trobar també «les respostes en la bellesa de la fe en Jesucrist i en el testimoni dels qui creuen en ell».

Aquest format pot ajudar a descobrir la fe?

Som a l'era digital i el contingut audiovisual és l'eina que més arriba i més s'utilitza en comunicació. La lectura i l'afany de recerca han perdut terreny. Per això la millor manera de comunicar avui és un element audiovisual que puguis mirar des del sofà de casa o al teu PC; i sobretot amb un missatge explícit, parlant clar, que és el que hem intentat fer.

QUÈ ÉS LA PERSONA HUMANA

Hi ha comunicació entre Déu i l'home

Els Salms ofereixen camins religiosos que ens porten a Déu i ens donen pau i certesa moral, però no pas demostracions de tipus intel·lectual capaces de portar la ment fins a l'evidència positiva. El raonament tampoc és capaç de portar la ment cap a una evidència negativa. L'agnòstic necessita una conclusió lògica del tipus: «Un Déu bo no és compatible amb tant de mal com hi ha al món». En el cas de l'actitud creient, és la mateixa mirada sobre el món la que transcendeix la naturalesa i la persona humana, fins arribar al Creador.

Com enfoquen els Salms els camins vers Déu? Com un amor mutu, com una recerca que acaba en la trobada confiada i en la comunió. Exemples: «Déu ens dóna prova d'un amor fidel» (Sl 56); «l'amor que em teniu val més que la vida», «la meua ànima s'ha enamorat de Vós; em sosté la vostra mà» (Sl 62), etc. En definitiva, la prova de Déu és la comunicació constant de la seva bondat: «Que el Senyor confirmi cada dia l'amor que em té» (Sl 41,8).

I què en resta, de les proves metafísiques? Què hi ha en la realitat que ens pugui portar a l'ésser necessari i perfectíssim? Senzillament, els éssers contingents. El miracle de la seva existència, que hi són perquè el miracle de l'existència els ve donat, no els hi és pas essencial, intrínsec. «Si Déu no hi fos, res no hi fóra», deia Ramon Llull.

Dr. Josep M. Rovira Belloso
(Déu fa créixer les persones.

Edicions Saragossa, Barcelona 2012)

HECHOS DE VIDA

«Ir contra la Iglesia... es ir contra la alegría»

Georges Bernanos, novelista catòlic francès autor de *Diálogo de carmelitas* y *Diario de un cura rural*, afirmò contra quienes atacaban a la Iglesia:

—«La Iglesia dispone de la alegría, de un depósito de alegría para devolvérsela a quienes viven el dolor». Y añadía:

—«Lo que ustedes han dicho y hecho contra la Iglesia... lo han dicho y hecho en contra de la alegría del mundo.»

Paul Claudel, después de su vuelta al catolicismo, dijo: —«Me convertí porque comprobé que las personas que creían, que tenían fe, eran más alegres y felices.»

Marsol afirmaba: «La alegría habitual, aun en medio de los dolores y enfermedades, es la característica de los santos.»

—«La alegría es un asunto moral: no es el bienestar el que la proporciona, sino el alma la que la produce», enseñaba Mons. d'Ultz.

San Ignacio de Loyola manifestaba: «Me gusta ver reír a la gente. Un cristiano no tiene ningún motivo para estar triste y tiene muchos para ser y estar alegre.»

El P. Charles enseñaba: «La mejor manera de procurarse alegría —para uno mismo— es dársela —primero— a los demás.»

LA FAMÍLIA, AVUI

El diàleg

No podem viure sols, però el diàleg no és fàcil, perquè dialogar comporta capacitat d'escoltar, i sovint es confon el diàleg amb la discussió.

El diàleg matrimonial tampoc no és fàcil, perquè no ho és la convivència. Les persones són complicades. Poden aparèixer maneres de pensar i d'actuar que contradiuen la il·lusió que hom s'ha fet de l'altre. No és difícil escoltar paraules com aquestes: «A aquest (o a aquesta) me l'han canviat», o també: «Jo no em vaig casar amb aquesta persona». No cal que s'interposin entre els esposos grans esdeveniments, sinó que petits comportaments de la vida de cada dia poden provocar, a poc a poc, un distanciament entre l'un i l'altre. Les llargues hores del diàleg prematrimonial es poden convertir, amb el temps, en diàlegs assassins.

El diàleg és un mitjà privilegiat de la convivència, de la confiança conjugal. És l'element indispensable de la convivència, del procés del creixement de l'amor, el lloc de fonamentar-se en l'amor, de trobar-se conjugalment. Cal vetllar per mantenir-lo viu, cal provocar-lo, cal estar-hi sempre disposat a viure'l i a acceptar la interpel·lació de l'altre, intentant sempre que no s'acabi mai en una discussió acusatòria, distanciadora, que creï barreres que poden esdevenir insuperables.

Els matrimonis han de vetllar per salvar aquell amor «que no passa mai». Només en la mesura que les persones siguin més valorades que les opinions, en la mesura que descobrim que la veritat no la posseeix ningú en exclusivitat, sinó que tots la servim i la busquem, només així serà possible un diàleg sincer, obert, sense prejudicis, un diàleg per a una trobada enriquidora i interpersonal.

Dr. Manuel Claret
Delegat de Pastoral Familiar

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

8. Dilluns [(litúrgia hores: 2a setm.): □ Is 7,10-14;8,10 / Sl 39 / He 10,4-10 / Lc 1,26-38]. Sant Joan d'Organyà, monjo premonstratès; santa Macària, verge.

9. Dimarts [□ Ac 4,32-37 / Sl 92 / Jn 3,7-15]. Santa Maria de Cleofàs, parenta de la Verge Maria; sant Marcel, bisbe.

10. Dimecres [□ Ac 5,17-26 / Sl 33,2-3.4-5.6-7.8-9 / Jn 3,16-21]. Sant Ezequiel, profeta (segle vi aC); sant Dimes, el bon lladre; sant Terenci, màrtir.

11. Dijous [■ Ac 5,27-33 / Sl 33,2 i 9.17-18.19-20 / Jn 3,31-36]. Sant Estanislau, bisbe de Cracòvia i màrtir (1079). Sant Isaac, monjo.

12. Divendres [□ Ac 5,34-42 / Sl 26 / Jn 6,1-15]. Sant Juli I, papa (romà, 337-352); sant Damià, bisbe; santa Vísia, vg. i mr.

13. Dissabte [□ Ac 6,1-7 / Sl 32 / Jn 6,16-21]. Sant Hermenegild, príncep hispànic, màrtir (586); sant Martí I, papa (649-656) i màrtir; santa Agatònica, màrtir.

14. ✚ Diumenge vinent, Ill de Pasqua [□ Ac 5,27b-32.40b-41 / Sl 29 / Ap 5,11-14 / Jn 21,1-19 (o més breu: 21,1-14)]. Sant Tiburci, mr.; sant Lambert, bisbe; santa Domnina, vg. i mr.

DIUMENGE II DE PASQUA O DE LA DIVINA MISERICÒRDIA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 5,12-16)

Els apòstols obraven molts miracles i prodigis entre el poble. Tots es reunien unànimement en el pòrtic de Salomó. Ningú dels altres no gosava anar amb ells, encara que el poble en feia grans elogis. Cada vegada se'ls afegien més homes i dones que es convertien a la fe en el Senyor.

Fins pels carrers la gent treia els malalts i els deixava allà amb lliteres perquè, quan Pere arribava, almenys la seva ombra en toqués algun. També acudia molta gent de les poblacions veïnes de Jerusalem portant malalts i persones molestades per esperits malignes, i tots recobraven la salut.

▶ Salm responsorial (117)

R. *Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, perdura eternament el seu amor.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.
Que respongui la casa d'Aaron: / perdura eternament el seu amor. / Que responguin els qui veneren el Senyor: / perdura eternament el seu amor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. / Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, / alegrem-nos i celebrem-lo. R.

Ah, Senyor, doneu-nos la victòria! / Ah, Senyor, feu que prosperem! / Beneït el qui ve en nom del Senyor. / Us beneïm des de la casa del Senyor. / El Senyor és Déu. Que ell ens il·lumini. R.

▶ Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 1,9-11a.12-13.17-19)

Jo Joan, germà vostre, que junt amb vosaltres comparteixo en Jesús les penes, la paciència i la reialesa, vaig ser deportat a l'illa de Patmos per haver predicat la paraula de Déu i haver donat testimoni de Jesús. El dia del Senyor l'Esperit s'apoderà de mi, i vaig sentir darrera meu un gran crit, com un toc de corn, que deia: «Escriu en uns fulls això que veus i envia-ho a les set comunitats». Vaig girar-me per veure de qui venia la veu que em parlava, i vaig veure set lampadaris d'or, i enmig dels lampadaris algú que semblava un fill d'home, vestit amb una túnica llarga fins als peus i cenyit a l'alçada del pit amb un cenyidor d'or.

En veure'l vaig caure com mort als seus peus. Ell posà sobre meu la mà dreta i em digué: «No tinguis por. Jo sóc el primer i el darrer. Sóc el qui viu: Jo que era mort, ara visc per sempre més i tinc les claus de la mort i del seu reialme. Escriu, doncs, tot el que vegis, la situació present i la que vindrà després.»

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,19-31)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres». Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó.»

Quan vingué Jesús, Tomàs, el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: «Hem vist el Senyor». Ell els contestà: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas.»

Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després digué a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat. No siguis tan incrèdul. Sigues creient». Tomàs li respongué: «Senyor meu i Déu meu!» Jesús li diu: «Perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist.»

Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 5,12-16)

Los apóstoles hacían muchos signos y prodigios en medio del pueblo. Los fieles se reunían de común acuerdo en el pórtico de Salomón; los demás no se atrevían a juntarseles, aunque la gente se hacía lenguas de ellos; más aún, crecía el número de los creyentes, hombres y mujeres, que se adherían al Señor.

La gente sacaba los enfermos a la calle, y los ponía en catres y camillas, para que, al pasar Pedro, su sombra, por lo menos, cayera sobre alguno. Mucha gente de los alrededores acudía a Jerusalén, llevando a enfermos y poseídos de espíritu inmundo, y todos se curaban.

El dubte de Sant Tomàs.
Pintura procedent de Lladó (Girona), MNAC (Barcelona)

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Dad gracias al Señor porque es bueno, porque es eterna su misericordia.*

Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. / Diga la casa de Aaron: / eterna es su misericordia. / Digan los fieles del Señor: / eterna es su misericordia. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. / Este es el día en que actuó el Señor: / sea nuestra alegría y nuestro gozo. R.

Señor, danos la salvación; / Señor, danos prosperidad. / Bendito el que viene en nombre del Señor, / os bendecimos desde la casa del Señor; / el Señor es Dios, él nos ilumina. R.

▶ Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 1,9-11a.12-13.17-19)

Yo, Juan, vuestro hermano y compañero en la tribulación, en el reino y en la constancia en Jesús, estaba desterrado en la isla de Patmos, por haber predicado la palabra de Dios, y haber dado testimonio de Jesús.

Un domingo caí en éxtasis y oí a mis espaldas una voz potente que decía: «Lo que veas escríbelo en un libro, y envíaselo a las siete Iglesias de Asia.» Me volví a ver quién me hablaba, y, al volverme, vi siete candelabros de oro, y en medio de ellos una figura humana, vestida de larga túnica, con un cinturón de oro a la altura del pecho. Al verlo, caí a sus pies como muerto.

Él puso la mano derecha sobre mí y dijo: «No temas: Yo soy el primero y el último, yo soy el que vive. Estaba muerto y, ya ves, vivo por los siglos de los siglos, y tengo las llaves de la muerte y del abismo. Escribe, pues, lo que veas: lo que está sucediendo y lo que ha de suceder más tarde.»

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 20,19-31)

Al anoecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros.» Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo.» Y, dicho esto, exhaló su aliento sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos.»

Tomàs, uno de los Doce, llamado el Mellizo, no estaba con ellos cuando vino Jesús. Y los otros discípulos le decían: «Hemos visto al Señor.» Pero él les contestó: «Si no veo en sus manos la señal de los clavos, si no meto el dedo en el agujero de los clavos y no meto la mano en su costado, no lo creo.»

A los ocho días, estaban otra vez dentro los discípulos y Tomàs con ellos. Llegó Jesús, estando cerradas las puertas, se puso en medio y dijo: «Paz a vosotros.» Luego dijo a Tomàs: «Trae tu dedo, aquí tienes mis manos; trae tu mano y métela en mi costado; y no seas incrédulo, sino creyente.» Contestó Tomàs: «¡Señor mío y Dios mío!» Jesús le dijo: «¿Porque me has visto has creído? Dichosos los que crean sin haber visto.» Muchos otros signos, que no están escritos en este libro, hizo Jesús a la vista de los discípulos. Estos se han escrito para que creáis que Jesús es el Mesías, el Hijo de Dios, y para que, creyendo, tengáis vida en su nombre.

COMENTARI

Havia de ressuscitar d'entre els morts

Avui novament deixem de banda l'evangeli de Lluc per llegir el de Joan. En l'episodi de la tomba buida, aquest evangelista destaca el paper de Maria Magdalena, juntament amb el de Pere i el del deixeble anònim estimat de Jesús.

Els tres personatges intervenen consecutivament. Primer de tot la Magdalena. Mentre que els altres evangelistes ens presenten les tres dones anant al sepulcre a ungir el cadàver de Jesús, Joan ens presenta només Maria de Magdala que va al sepulcre sense els olis, només per acompanyar el cos inerm de Jesús, el Mestre. Troba la gran pedra desplaçada i la tomba buida. No hi

ha aparicions d'àngels, només el silenci i el buit de la tomba.

A continuació, Pere s'acosta també, alertat per Maria. Fa un pas endavant i entra en la tomba, on veu el llençol d'amortallar, aplanat, i el mocador del cap, encara lligat, al seu lloc. Que hi resti el llençol, aplanat, i el mocador lligat al seu lloc, és bon senyal; vol dir que ningú no s'ha endut el cadàver, sinó, simplement, que ha desaparegut.

Finalment el deixeble estimat de Jesús, que ha arribat primer que Pere però ha tingut la gentilesa de no entrar-hi fins que no arribés Simó. De fora estant, veu també el llençol aplanat. Però quan hi entra, fa un altre pas endavant respecte de Maria i Pere: ho veié i cregué. Ales-

hores entenen les antigues Escriitures: que Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts. És curiós: en l'evangeli de Joan l'anunci de la Resurrecció no l'aporten els àngels, sinó les Escriitures que havien tingut tantes vegades a les mans.

La tomba buida, el llençol aplanat i el mocador lligat en el seu lloc, on hi havia hagut el cadàver, el record de les paraules de l'Escriptura...; tot això, adobat amb l'Esperit de Pentecosta, s'esbadellarà en la fe en la Resurrecció de Jesús, fonament de la nostra fe cristiana i promesa de l'esperança en la nostra resurrecció amb Aquell que viu per sempre.

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

TESTIMONIS DE L'ANY DE LA FE

Per a mi, la fe és creure en una Persona. Saps que si li demanes una cosa, aquesta persona t'ajuda. En el moment de dificultat, la tens al costat, pots confiar en ella. Després de fer la comunió, vaig voler tenir més fe en Déu i en Jesús. A mi m'han deixat triar. Seguint els consells, vaig triar seguir el camí de la fe per encaminar-me en el bon exemple que va deixar Jesús. Hi ha gent que no hi creu. Jo ho respecto, però jo tinc fe en Jesús. Crec que en els moments que em costa fer una cosa, el tinc al meu cantó per ajudar-me. Crec que el tinc aquí. Crec en Déu. Jo tinc fe.

Laura López

Commemorant al beat Francesc Castelló

«Amb quin goig us exalço Senyor!» Aquesta preciosa exclamació del Salm 29 fou el fil conductor de les paraules que ens va adreçar el Sr. Bisbe en l'Eucaristia celebrada l'11 de març, per commemorar el dotzè aniversari de la beatificació d'en Francesc Castelló.

Sempre resulten colpidores les cartes que el beat adreçà als seus en els moments darrers de la seva

vida. En ell tenim l'exemple proper de la persona que Creu, Viu i Anuncia la seva fe joiosa en el Crist ressuscitat. «Tot estic envoltat d'idees alegres com un pressentiment de la Glòria» (De la carta a la seva núvia). Beat Francesc, en aquest Any de la Fe, ajuda'ns a viure la joia de creure!

Tercera Trobada de la Xarxa d'Entitats d'Acció Caritativa i Social

A primers de març, s'ha celebrat la Tercera Trobada de la Xarxa d'Entitats d'Acció Caritativa i Social, al Col·legi Maristes de Lleida. Hi ha participat un centenar de membres, de les 15 entitats que formen aquesta Xarxa.

La Trobada ha començat amb una pregària que ens ha ajudat a obrir el nostre cor a la bondat de Déu, qui ens sosté per viure en actitud de servei.

El nostre bisbe ha centrat la seva intervenció en analitzar la realitat a la qual ens ha conduït la crisi, en valorar les possibilitats per sortir-nos-en i en com actuar per aconseguir-ho, plantejant la següent reflexió: «Els membres de l'Església, les seves entitats, les seves comunitats (des del nivell parroquial al diocesà) no hauríem de qüestionar-nos, també, si pot ser major el nostre desprendiment material i real de béns propis, almenys d'instal·lacions?»

Després, ha suggerit actuar amb imaginació, apel·lant a la caritat i compassió del bon samarità, enteses com a compromís social.

Tot seguit, els assistents s'han reunit per dialogar i, després d'un breu descans, hi ha hagut la posada en comú i les preguntes al ponent. El matí ha estat molt enriquidor. Ens ha esperonat a continuar treballant.

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de St. Pere

Dies feiners: de 10 a 14 h i de 16 a 19 h /
Dissabtes de 10 a 13 h

• Diumenge, 7 d'abril:

—Segon diumenge de Pasqua. Dia de la Divina Misericòrdia.

—A les 18.30 h, Confessions. Exposició del Santíssim. Rés del Rosari.

—A les 19.30 h, Missa de la Divina Misericòrdia a la Catedral, presidida pel Sr. Bisbe.

• Dilluns, 8 d'abril:

—Trobada de mossens dels arxiprestats de Gardeny/Segrià-Noguera, Baix Urgell-Garrigues/Perifèria.

• Dijous, 11 d'abril:

—Trobada de mossens. Arxiprestat Seu Vella i Baix Segre.

—A les 19.30 h, Eucaristia de l'Hospitalitat de Lourdes. Parròquia de Santa Teresina.

—A les 19.30 h, Conferència «La transformació de la teologia des de la modernitat». Aula Magna IEI.

• Dissabte, 13 d'abril:

—A les 10.30 h, Trobada de Formació de Catequistes. IREL.

—A les 18 h, Estudis Bíblics. Parròquia Santa Maria Magdalena.

• Diumenge, 14 d'abril:

—Tercer Diumenge de Pasqua.

—A les 11 h, Trobada amb les famílies dels nens de Catequesi. Arxiprestat Seu Vella.

AYUDANDO A VIVIR

¡Dejemos el duelo!

En la Iglesia que serví antes de venir a Lleida había —y todavía hay— la tradición de cantar por Pascua estrofas con este título tan estimulante: «Dejemos el duelo». Es decir, hagamos fiesta y agradezcamos el misterio central de nuestra fe: la Pascua cristiana. Celebremos el paso de Jesús de muerte a vida, el cordero inmolado en la cruz que nos libera de la muerte y nos comunica su vida por la resurrección.

Jesucristo está vivo y ha pasado a una nueva forma de existencia. Ha sido constituido «Señor». Ha entrado definitivamente en la esfera del Espíritu y vive para el Padre, como Cabeza de la nueva humanidad, «primogénito de entre los muertos». La Iglesia entera, la comunidad de sus seguidores, estamos llamados a hacerlo presente y a ser signo claro para los demás («yo estaré con vosotros todos los días, hasta el fin de los tiempos»), mirando el mundo con ojos de resucitados, descubriendo en nosotros y en el mundo las semillas de esta vida nueva de Jesús.

Durante la Semana Santa repito en la oración aquellas palabras del Salmo: «¿Cómo podré pagar

al Señor todo el bien que me ha hecho?... ¡Levantaré la copa de la salvación...! ¡Cumpliré mis promesas al Señor en presencia de todo su pueblo!»

Creo que este «Levantaré la copa de la salvación» nos remite a todos los cristianos a sacar de la Eucaristía la fuerza necesaria para el testimonio evangélico, reafirmando nuestra adhesión al Evangelio y revitalizando nuestro sentido de pertenencia a la comunidad eclesial, la cual —aunque «siempre hay que reformarla»— es fruto de la resurrección de Jesús y ha hecho llegar a muchos corazones el don de su Espíritu.

Profundicemos y redescubramos con fuerza el sentido del Misterio eucarístico. En la Cena Pascual, Jesús hizo un gesto extraordinario: partiendo el pan para comer señaló su propio cuerpo entregado, y dando a compartir la copa de vino, su sangre derramada. En este gesto de entrega que Él nos mandó repetir como «memorial» suyo, la Iglesia vio siempre el rito que llamó Eucaristía. Aceptar (comiendo y bebiendo) el don que Jesús ha hecho de sí mismo significa hacer nuestra su vida de servicio, de donación, de oferta de dignidad para todos. Y co-

mo Jesús, con su muerte y resurrección, ha salido de la esfera de nuestra experiencia sensible, es la Eucaristía la que nos inserta en la ofrenda que Jesús hace de sí mismo y a la vez es el puente que nos conecta a Él, vivo en la gloria del Padre: de esta manera nuestra pequeña vida «pasa» a formar parte de la historia de la salvación.

Por ello, DEJEMOS EL DUELO. No ignoramos los problemas y sufrimientos —la mayoría muy injustos—, pero creemos que el camino de la vida está abierto para siempre y nada lo podrá cerrar. Demos a todos ánimos para vivir, ilusión para mirar adelante, gozo profundo. Y hagámoslo de la mano de la Madre del Resucitado, la «Llena de Gracia», que estuvo al pie de la Cruz y luego esperó al Espíritu junto con la comunidad. Repitamos la antifona de Pascua: «Regina coeli laetare», alegraos Reina del cielo, alégrate, porque el Señor ha resucitado de verdad como había dicho. Santa María de Pascua, ruega por nosotros.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: 0081-0455-94-0006223737